

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
9—11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Agy-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Horváth László
Brasszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
kis-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Gyöngyösi István
Brasszerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

39-ik szám.

Brassó, Kedd, április 2-án.

V. évfolyam. 1889.

Felhívás előfizetésre.

Április elsejével a „Brassó” új előfizetést nyit. Ez lesz fennállása ötödik évének második negyede.

Az új negyedév alkalmából hivatkozunk eddigi fennállásunkra, mely alatt főtörökvisünk volt, minden tekintetben kielégíteni a t. olvasó-közönség igényeit.

Jó és gyors értesülés dolgában lapunk nem áll mögötte az ország egyetlen lapjának sem és talán szabad hivatkozunk Rudolf trónörökös halálára, midőn is lapunk két nappal előzte meg a fővárosi és egy nappal a kolozsvári lapokat; midőn semmi áldozatot sem kímeltünk, hogy olvasóink gyors, kimerítő és pontos értesülést nyerjenek, úgy hogy naponként gyakran több kiadást is rendeztünk — minden külön díj nélkül.

Lapunk erdélyi lap a szó szoros értelmében. Főszílyt erdélyi részeink érdekeire fektet. E mellett azonban kellő gondot fordít hazánk és a külföld minden nevezetesebb mozgalmaira.

Távirati rovatunk értesíti a t. olvasót az ország és külföld minden fontos mozzanatáról, még mielőtt azokról más lapból értesülhetne.

Ez jövőre még fokozottabb mértékben fog megtörténni.

Irányára nézve lapunk nem fog változni: szolgálni fog minden jó ügyet — s e célból nyitva áll mindenkinek.

Legyen megengedve az új negyed beálltával a t. közönség szíves jóidulását kikérni.

Lapunk előfizetési ára:

Negyedévre 1 frt 80 kr.

Félévre 3 „ 50 „

Külföldre negyedévenként 5 frank.

A növekedő pártfogással növekszik lapunk is; vajha a t. közönség lehetővé tenné, hogy mielőbb napilappá lehessünk.

Lapunkat a t. közönség szíves további pártfogásába ajánlva, kérjük az előfizetések szíves megújítását.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Budapest, 1889. márcz. 31.

Az akció után kimaradhatlan a reakció, a természetben úgy, mint a politikai életben egyaránt. Minél nagyobb volt a vihar kitörése, annál nagyobb mérvben köszönt be a szélcsend s a békés időjárás. Alig van erre nézve kivétel.

A közelebbi napok s hetek erős viharait, menydörgéseit, csattogásait csakhamar és hirtelen követte egy teljes szélcsend, a mely részben tán apathiának is beválik. Ennek feltűnő bizonyosságával találkozunk a képviselőházban a keddi szavazást követett három nap alatt. A képviselők egy része belefáradt a küzdelembe, a másik része megunt a hosszú lére eresztett frázisokat és hangzatos dörgedelmeket s az eredménye az lőn, hogy a kormányparti s ellenzéki padok egyaránt tátognak az ürességtől; ha nem egyszer, de egy ülés alatt tizszer számlálnák meg a jelenlévő képviselőket, a határozatképes száz tag vajmi ritkán volna kiszorítható. Egy-egy lelkes beszéd, egy-egy üdvös gyakorlati indítvány föl-fölhangzik ugyan most is, mint nagy vihar után, mikor már teljesen kitombolta magát, még néha meg-megdörög pillanatra az égboltozat s végig cikázik egy-egy villám, de az általános érdeklődésnek, a feszült figyelemnek s várakozásnak úgyszólván semmi nyoma.

Előrelátható volt, hogy ez így s nem másképp lesz. Mindnyájan tudtuk, hogy a szenvedélyeknek a lehető legmagasabbra fölkorbacsolása, az egymást túllicizálásban való versengés megbosszulják magukat, és ez bekövetkezett sokkal nagyobb mérvben, mint csak el is képzelhettük.

És az a nagy államférfi, ki a legnagyobb vihar közepette nyugodtan állt a magasba csapkodó hullámokon s az ellene sürün dobált inzultusokat mosolylyal fogadta, most a legszebb diadal óráiban, a nyugalom beköszöntött napjaiban is ugyanazzal a stoicus bölcseséggel nézi az eseményeket. Akkor egy arcvonása, egy hangja nem mutatta sem a fájdalmat, sem a méltó megbotránkozást; most pedig ép úgy nem lehet arczáról mást leolvasni, mint azt a jóságos indulatot, a mely nemes lelkének kiváló sajátja. Leirhatlan, példátlan nyugalommal, államférfiúi bölcs kiszámítással engedte

az eseményeket fejlődni, a mint fejlődtek, jó tudva, hogy oda fog jutni a dolog, a hova tényleg jutott. Barátai s elvtársai közül számtalanok tanácsolták neki, hogy alkalmazza azt a rendszabályt, a melyet az agyonbeszélés idejében a Lónyay-kormány alkalmazott az ellenzék ellen, meghosszabbítva a tanácskozás óráit, délutáni, esteli, sőt éjjeli időben is folytatva a tanácskozást. Tisza ezt nem fogadta el és engedte a tanácskozást az ismert abnormis mederben tovább hömpölyögni, a nélkül, hogy akár a szólás-szabadságot bármi parányi részben korlátozni, akár pedig az obstrukció taktikáját alkalmazókat bármi tekintetben is kifárasztani iparkodott volna.

Öntudata, ereje, szellemi fölénye érzetében s az igaz ügy győzelme biztos tudatában csendes rezignációval várt, túrt, zúgolódás nélkül szenvedett. Ez a hazafias önmegtagadás még a legnagyobb államférfiaknál is mint a legritkább példa fordul elő.

Még abban is rendkívüli tapintatot s gyöngédséget tanúsított, hogy a miniszterium rekonstrukcióját későbbre halasztotta s nem tette ezt, pedig tehette volna, a 25. §. megszavazása előtt. Nem tette azért, nehogy ez által is bárminő pressziót látszassék gyakorolni a vélemények szabad nyilvánítására s a teljesen korlátlan s független szavazásra.

Baross is csak ideiglenesen bizatta meg a belügyminiszteri tárcza vitelével, a mi komoly kényszerítés volt, miután tagadhatatlan, hogy a belügyminiszteri teendőiben erős vezetés szüksége soha sem mutatkozott oly érezhetően, mint a közelebbi hetekben; sőt óhajtható lett volna, ha ez az intézkedés néhány héttel korábban történik vala. Véglegesen még is csak Szögyény fogja azt — az eddigiek szerint — elfoglalni.

A mi a többi tárcza tervezett betöltését illeti, ez is a leghelyesebb kombináció kifo-lyása; bizonynyal találkozni fog az egész nemzet közvéleményével.

Szóval Tisza igen bölcsen rekonstruálja a miniszteriumot s ezzel egy új, kedvező aera látszik beköszönteni. Vajha a nagy munka, mely a kormányra vár, vajha a lefolyt küzdelmek ne merítenék ki Tisza fizikai erejét, mert hisz a szellemi soha sem fog hiányzani,

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

A hóhér álma.

Gárdonyi Gézától.

(Vége.)

Csendesen haladt a kis kertajtóig és intett az ifjunak, hogy hagyja el.

Az zokogva, fuldokolva távozott, s odakünn a világtalan sötét utcán leült egy kőre és átkozta az órát, melyben az Isten embert alkotott.

A hóhér pedig ezalatt átsietett a kerten és udvaron a szertárba, a hol a hóhérségédek már mindnyájan aludtak.

Hárman voltak ezek, mindnyájan a bagno nő-vendékei: eldurvult lelkű, emberölő tigrisek.

Sanson elmerengve nézte őket.

Ha ezek az emberek itt örökre alva maradnának: azt a szép, ártatlan hajadont talán meg lehetne menteni. . . . Talán!

S fáradtan, álmodozva roskadt egy lóczára.

És a mint ott feküdt, árnyak, kísértetek, rémek jelentek meg előtte. A kinzó-szerek csörögni kezdtek, a tűzserpenyőkben láng lobbant fel, a kerekék nyikorogtak és sirt a lánca. A hóhérpallós leszállt a falról, levágta annak a kerti fiatal embernek a fejét. A fejlen test lehajolt a véres fejért, s a habzó sápadt ajkak rákiáltottak: „Gyilkos!”

Azután eldobta a fejet a kéz, nagyot huppanva esett az ő mellére és beleharapott a szívébe, hogy feljajdult tőle.

Most a véres alakokkal megnépesült kinzóteremben ugrálni kezdtek a fejek, s hörögni, kiabálni rája: „Gyilkos! gyilkos!” Aztán mind oda hullottak ő rá, mind beleharaptak az ő testébe.

A fejetlen testek is odamentek s szorongatták, fojtogatták; odavonták eleje szép, fiatal nejét, a touloni hóhér leányát, szép szőke gyermekeit, a kik nem tudták, hogy apjuk hóhér, s reá mutattak:

„Nézzétek, apátok gyilkos!”

S a nő sirt, a gyermekek eliszonyodva akartak távozni, de záporként omlott rájuk a vér s az átok. Nem volt szabadulás! A kivégzettek oda vonták a kinzószereket, a nőt kerékbe törték, a gyermekek lábára spanyol-csizmát szorítottak, az ő lába alá oda tették a tüzes serpenyőt s átkozódtak és kacagtak a hóhér-család kinjain.

Ekkor a hóhér felugrott a lóczáról, s félig ébren, az álom hatása alatt odarohant a palloshoz felkapta azt s szétvágta vele az egyik hóhérlégény fejét. A másik kettő följött a zajra, de fölállni már nem volt ideje egyiknek sem: a hóhér-pallós szétvágta őket.

Aztán nekitámasztotta a hóhér a pallost a falnak, hegyét szívének irányzá és beledőlt.

Másnap hiába lázongott az óriási néptömeg a Gréve-téren: a hóhér késett, a hóhér nem jött.

A szép nő pedig már akkor ott állt a nyaktiló alatt. Hosszu aranyhaját lobogtatta a szél, arcza olyan fehér, olyan átszellemült volt, mint egy angyalé.

És nem akadt senki a néptömeg közül, a ki vállalkozott volna a hóhér szerepére.

Dr. Holub afrikai utjáról.

(Folytatás.)

Pedig az a veszteglés igen kegyetlen próba volt. Helyről-helyre vándoroltak, hogy a gyilkos égalj hatásától meneküljenek. Mert kitört köztük a malaria, az malaria, a melyik gyilkosabb, gyötrőbb minden más láznál. S még ehhez eleségük elfogyott; sokaig sóltan főtt kásával tengették életüket. Az inség s a láz ugy elcsigázta őket, hogy sokszor jobb szerettek volna meghalni. Ketten belé is haltak az emberfeletti sanyaruságba; egyet pedig, hogy megmentés, Holub visszaküldött Capland felé, rábizván 27 ládat, megrakva a gyűjtött növényekkel, állatokkal s a négerek készítményeivel.

Luanika király, ki 350 km.-nyire lakott a Tsebotorkolatól, végre két hirmondót küldött, megengedvén, hogy az északi Zambezi vidékét bejárják. — Hogy Holub minden energiája s ezen engedély mellett sem érhetne el utja végcélját: a Bangweolo-tavat,

s vajha megadná a gondviselés, hogy elkezdett üdvös munkáit megíjodott kormánya segélyével szerencsésen befejezhesse, az erősen alapozott épületet szerencsével be is tetőzhesse.

Belföld.

Bassó, április 1. (A szász-néppárt szervezete.) A brassói német ujság szombati számának élén Filtsch József szász képviselő fejtegeti a szász néppárt szervezetét, arra a konkluziora jutva, hogy nem szükséges az egység a szász képviselők között minden ügyben, csak a szász nép érdekeit képviselő ügyekben követeltessek az. Filtsch ur ezzel elébe akar vágni a véderő 25. §-a körül tanusított, a többi szász képviselőkkel ellenkező magatartása esetleges következményeinek. Furcsa, hogy ugyanaz a Filtsch ur írja ezt most, a ki szerkesztő korában azt írta, hogy a szász képviselők csak úgy számíthatnak valamit, ha minden kérdésben teljes összhang uralkodik köztük.

Brassó, ápr. 1. (Országgyűlés.) A képviselőház szombaton a véderő-törvényjavaslat részletes tárgyalásában az 54. §-tól a 62. §-ig haladt. Az 54. §-nál hosszasan beszélt Eötvös Károly, ki előbb megmagyarázta azt, a mit a fegyvereldobásra vonatkozólag mondott régebben, majd Pongrácz gróffal polemizálva, sok hadtörténeti anyagot hordott fel s az ellenzéken sokszor tetszést kelletjt merész hangu szavait azzal zárta be, nehogy a behívandó tartalékosok politikai maguk tartása miatt a seregben insultáltassanak, mert annak aztán szomorú vége lesz. Perlaky Elek higgadt érve-jésű, szépen előadott beszédében a §. mellett nyilatkozott, melyet nem vak bizalomból, hanem a politikai szükségesség szempontjából fogad el. Fejérváry miniszter felszólalása után ugye szakasz, valamint az 55. §. Bolgár, az 57-ik pedig Thaly módosítványai ellenében, ugy szintén az 56., 58., 59., 60. és 61. §§. vita és változtatás nélkül mentek keresztül. A 62. §-nál újból hosszabb discussio fejlődött ki. Itt Zay Adolf terjedelmes indokolás kíséretében határozati javaslatot adott be, mely szerint a kormány utasíttatik, hogy a katonai büntetőtörvény és eljárás, valamint a katonai bírósági szervezetről még a jelen országgyűlés alatt terjeszsen be törvényjavaslatot. Szóltak még e §-hoz Veszter, módosítványt adva be, Matuska és Györy.

Brassó, ápr. 1. (A sorsjegytörvény.) Az Ausztriában márcz. 30-án hatályba lépett sorsjegy-törvény hasonló törvény megalkotását teszi szükségessé Magyarországon is. A magyar kormány erre, valamint a tiltott sorsjegyek és lottók hirdetésére és ajánlására vonatkozólag törvényjavaslatot terjeszt a képviselőház elé.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. ápr. 1.

A szerbiai szabadelvű párt közlönye, mely pártnak első rengenssé kinevezetéseig Ristics volt a vezére, közli a párt politikai programját, melyet maga a központi bizottság szerkesztett s szövegezett. E program a közélet minden ágára kiterjed s azokról igen behatóan elmélkedik, azután foglalkozik a belügyekkel és a külügyi helyzettel. A mi a külügyi politikát illeti,

annak oka abban rejlik, hogy neki minduntalan változtatni kellett teherhordásra felfogadott négereit, a mi csak a legsúlyosabb áldozatok árán volt lehetséges. A mely utasok Zanzibarból indulnak, azok kapnak mindig jóra való teherhordókat, a kik nekik egyuttal vezetőik és fegyveres védőik is; a Zambezi-vidéki nép ily szolgálatra nem hajlandó. Stanley néhány ezer mértföldnyi utat tett ilyen teherhordókkal; Holub 316 mértföldnyi útjában 15-ször változtatta teherhordozóit, a kik pedig megbízhatók sem voltak: meglopták, elárulták őt, a hol szerét teheték.

Ezért nem is haladhattak egyenes irányban; hanem össze-vissza jártak, egyik törzs székhelyétől a másikig. Szerfölött vad nép volt az, a melyik közt jártak. »Soha sem láttunk asszonyt a fején csak egy szál haját is; simára voltak borotválva, s az ő hajukkal a férfiak pótolták a sajátjukat, hordván méteresnél magasabb tornyokat hajból a fejükön. Egyéb ruházatuk aztán nem is igen van, mert az az antilopbőr, a mit a derekuk körül kötnek, alig mehet ruhá-számban. Egyébiránt ez a masekolumba-nép szép faj; természete harcziás, egymással folyvást kegyetlen háborúskodásban élnek, s mint minden vad nép, a habona tartja őket fogva. Ez volt Holubéknak szerencsájuk. A masekolumba királyok számtalan felesége, gyermeke között t. i. mindig akadt beteg, a kirőlők azt hitték, meg van igézve; hozzá nyulni pedig nem

a szabadelvű párt nyíltan a balkántartományok kon-föderációjára eszméjének szószólójává lett s addig is, a mig a konföderáció igéje testté válik, nem kevesebbre törekszik, mint vámegegyesület létrehozására a különféle balkánállamok közt.

Pétervárott — mint onnan írják — némi nyugtalanságot éreznek a miatt, hogy eddig sem Natália exkirályné, sem a metropolita nem tértek vissza Szerbiába. Néhány hirlap ezt a regensek austrophil magatartásának tulajdonítja, a kik a panszlávok e két védenéze iránt csak azért tanusítanak oly kevés elő-zékenységet, hogy Ausztria-Magyarország nemtetszését ne vonják magukra. A radikális Gruics-kabinet, — mondja néhány hirlap — ellenséges érzelmeket ápol ugyan a szomszéd monarchia ellen s telve van rokonszenvvel Oroszország iránt, de a hatalom Ristics kezeiben van koncentrálva, ki maga elmozdithatlan, a Gruics-kabinetet pedig minden pillanatban elbocsáthatja. Azonban vigasztalják magokat a jelzett közlő-nyök, a regensek kétségtelenül csak bukásukat idéz-nék elé, ha Milán volt király nyomdokaiba lépnének. Ugy látszik, a regensek iparkodnak, hogy a bécsi és berlini kabinetek tetszését kinyerjék; ez, állítják ugyan-azok az ujságírók, okos, de egyszersmind kényelmes politika is, már pedig az ilyen politikát nem lehet tar-tósan követni.

Vaiószintű, hogy I. Sándor, Szerbia fiatal királya, legközelebb Krimben fogja magát bemutatni a czárnak.

Az orosz birodalom költségvetése a folyó pénz-ügyi évre 60 millió rubel bevételi többletet mutat föl. A szándékba vett 175 millió rubelnyi emissió a rész-leges céljaira és a vasuti kölcsön egy részének tör-lesztésére fog fordíttatni.

Berlini politikai körökben mit sem tudnak az állítólagos három császártalálkozásról. Az utalkodók utazásainak ideje már régóta meg van állapítva s egy-előre mi változást sem szenvedett. Vilmos császár május havában Angliába megy, nyáron a czár látoga-tását fogadja és augusztus második felében Ferencz József császár s király megy Berlinbe, ki valószínűleg három napig marad ott.

Román lapszemle.

Fáj megvallanunk, hogy mi a mai Brassó városa! A román kereskedők, ezek a román eőhaladás önzetlen előmozdítói, apadnak, az értelmiséget erőszak (?) és ki-vándorlás megtizedelte s helyükön a magyarság virul fel. Ha még sokáig így fog menni, nem telik el sok idő és Brassó, a román érzelmek ezen élő bäs-tyája, magyar erőddé fog átalakulni.

Ezeket írják Brassóból a „Epocha“-nak, s eze-ket a »Gaz.« is utána közölve, ezt a szerkesztői meg-jegyzést teszi:

»A brassói románok örködni fognak, hogy ez meg ne történjék; ellenkezőleg, ők még mindég re-mélik, hogy Brassó még jobb helyzetbe fog jutni, mint milyenbe volt.«

Szép komplement ez a Gazetától. Ő tehát ör-ködni fog, hogy a magyarság Brassóban meg ne erő-södhessek s hogy Brassó még virágzóbb állapotba jus-son, mint valaha volt, az az, hogy a magyarság hát-rányával jusson virágzó állapotba itt a románság, mert a szászokról egy betű sincs ebben a czifra czikkben írva. A dolog története az, hogy a brassói románok,

mertek, mert azt hitték, hogy a betegség méreg. Ho-lub pedig kigyógyította őket, de csak akkor, ha előbb kellő számu teher-hordót bocsátottak rendelkezésére.

Ez így ment mindaddig, mig a délebben lakó masekolumbák földjére nem értek. Itt azonban sorsuk rosszra fordult. »Az eddigi tapasztalat után azt vártam, hogy ezek a masekolumbák is szívesen fognak látni bennünket. — E helyett azonban a legnagyobb gya-nakodással fogadtak, — a minek oka abban rejlett, hogy 1882-ben a marucsék hatalmas királya sok ezer-nyi sereggel rajtuk ütött, országukat elpusztította, s közülök igen sokat leöldösött. Mikor tehát minket me-gláttak, eszükbe jutott az akkori betörés, és így véle-kedtek rólunk: »Fehérek volnának! Hogy is ne! Csak-hogy mi azt nem hisszük! Marucsék azok, csak fe-hérre varázsoltatták magukat.« — És ettől a hitüktől semmi hatalommal sem lehetett őket eltéríteni; a m pedig reánk nézve nagy szerencsétlenség volt, mert a miatt tölem orvosságot sem akartak elfogadni. Attól a percztől fogva, mikor a szerencsétlen gyanakodás okát megtudtam, tisztában voltam azzal, hogy az expedi-czióra jó nem várhat, minthogy — a vadembereket többé nem gyógyíthatván — megszűnt a hatalmam felettük; mert nem volt többé, a mi bennük tisztele-tet gerjeszsen.

(Folytatása következik.)

miután a magyar kormány befolyásolása (?) következ-tében a görögökkel szemben perüket elvesztették, ösz-szeszedik magukat és egy egyszerű gör. kel. temp-lomot akarnak saját ebmerségükből építeni a belvá-rospan. Lehet, hogy ennek a templomnak építése ere-jüket tul fogja haladni; tehát jó idejében fel kell hívni a romániai testvérek figyelmét erre a körül-ményre. Ezt pedig csak úgy lehet, ha elpanaszolják oda át, hogy a görögökkel folytatott pert a magyar kormány befolyása (?) miatt vesztették el s hogy a pusztulásnak indult brassói románság romjain a ma-gyarság kezd felvirulni. — Na ezt nem szabad meg-engedni!

»A brassói románok határozata dicséretet érde-mel és méltó az utánzásra. Nem kételkedünk, hogy azok a románok, a kik épen Románia közepében egy pompás róm. kath. templom építésére adóztak, segélyt fognak adni — ha kérni fognak tőlük — egy román gör. kel. templom építésére olyan városban, melyben oly sok összeköttetéssel birnak Romániában, melyben sok olyan román család él, mely Romániából száma-zott oda s a hol sok romániai család talált örök nyu-galmat az ottani temetőben.«

Ezekből tehát megtudtuk, hogy a brassói romá-nok a belvárosban egy pompás, a fekete templomhoz hasonló nagy templomot szándékoznak építeni, a mit helyesen cselekszenek. Megtudtuk, hogy ezzel sietniök. kell, mert a pusztuló román elem helyét a magyarság foglalja el s ezt nem szabad nézni, hanem szükség esetében még Romániában is segélyt kell szorgalmazni, mert azt csak nem fogják a romániai testvérek el-tűrni, hogy Brassóban a magyarság erősödjék, a Ro-mániából ide bevándorolt románok veszedelmére.

A »Gazeta« is azzal biztat, hogy ők itt örködni fognak, hogy itt a magyarság meg ne erősödjék. Na, ez ugyancsak szerencsétlen egy gondolat, így indokolni Brassóban egy gör. kel. kathedrale szükségességét! Igaz, hogy szerencsétlen gondolat, de így kell ezt írni Románia számára, mert ott csak úgy nyulnak a test-vérek zsebeikbe, ha innen azt írják, hogy a románság pusztul és ennek helyén a magyarság erősödik. — Régi nóta ez új kiadásban, a miből egy betű sem igaz. A brassói magyarság nem áll utjába annak, hogy itt a gör. kel. románok a legpompásabb kathed-ralet építsék. — Elég nagy Brassó mindnyájunk szá-mára, hogy benne békésen megférjünk!

Brassóban a vámháboru következtében nyelvkü-lönbség nélkül minden ipar sokat szenvedett és szen-ved. A magyarság épen úgy érzi ezt, mint a románok. Mi a románok kulturális törekvéseit soha sem néztük irigy szemmel, nem gunyolódunk vele, mint a »Gaz.« teszi az E. M. K. E.-vel.

Nagyon téves szempontból indult ki a »Gaz.«, midőn annak a gör. kel. román templomnak szüksé-gességét azzal indokolja, hogy Brassóban a magyarság erősödik. Ezt az erősödést nem egy, de 10 gör. templom építése sem fogná meggátolni. — Nem is az ehet annak a templomnak a célja; ezt csakis a tul-hajtott nationalistáskodás vetette oda. — Nagyszerű templomot ritka egyház bir önjerején építeni. Segélyért folyamodik tehát hitrokonaihoz s ez a maga rendjén is van, ha azok a hitrokonok történetesen más állam polgárai is. Ennyi az igaz. Ehhez azonban legkevésbbé szükséges és eszélyes olyan megokoláshoz nyulni, mint ezt az Epoque után a »Gaz.« teszi.

Rossz szolgálatot tesz a »Gaz.« annak az egy-háznak az ilyen nyilatkozatokkal, mert ő maga sem hiszi, hogy képes lenne arra, hogy a brassói magya-rság fejlődését megakadályozhatná. Vorbe să fiă!

Czenkalji.

Népszerű felolvasások.

A közművelődés terjesztésének egyik hathatós esz-köze a nyilvános felolvasás, illetve előadás. Eltekintve magától a tárgytól, az ily felolvasások nagyobb társa-ságot gyűjtenek össze, miáltal önkéntelen fejlesztetik a közszellem is, mig maga az előadás tágitja a hallga-tóság nagy részének ismeretkörét, ezáltal pedig terjesztí a közművelődést.

Elkezdve Budapest fővárosban, alig van nagyobb város széles e hazában, hol ily tudományos, népszerű felolvasások és előadások ne tartatnának, tárgyukat egyrészt a tudományok, másrészt a társadalmi élet, ipar és kereskedelem köréből merítve;

Évekkel ezelőtt nyilvánult nálunk is az óhaj, ily felolvasások tartására. Egyik-másik körben történt is ez iránt kezdeményezés, tartattak is érdekes felolva-sások. Csakhamar azonban ismét megszűntek, mert egyrészt nem volt rendezve ez ügy, másrészt a felolvasások — dacára hogy igen érdekesek voltak — nem tudtak állandó közönséget biztosítani maguknak.

Ezelőtt két évvel az Emke brassói választmánya vette kezébe az ügyet, tartott is néhány felolvasást;

de az ügy teljes rendezéseig nem jutott, a míg meg nem alakult a helybeli magyar középiskolai tanárok-ból az országos tanáregyesület brassói köre, a mely mult évben azon eléggé nem dicsérhető határozatot hozta, hogy a tél folyamán minden héten egy-egy felolvasást rendez.

A mult évi kezdeményezés teljes sikerrel végződött, a mi arra indította a tanári kört, hogy a felolvasásokat állandósítsa és évenként a téli időnyt igénybe vegye a leghasznosabb szórakozásra, a felolvasásokra.

Az idén is tartott tíz ily felolvasást, melyeknek sorát most vasárnap fejezte be.

A hol az ily felolvasások tartása már meggyökeresedett, a közönség mintegy kedves kötelességének tartja, azokon tömegesen megjelenni, úgy hogy a legtöbb helyen az ily felolvasások különböző humánus és kulturális czélokra nem csekély jövedelmet hajtanak. — Nem messze városunktól, a hason viszonyok között élő szebeni magyarság körében is évenként egy-két-száz frtot jövedelmeznek a felolvasások jótékony czélokra. De nem kell oly messze sem mennünk, a brassói szászok is tartanak árvaházuk javára évenként több népszerű felolvasást.

Nálunk azonban ez intézmény még új, nem eléggé ismeretes vele a nagy közönség, minek természetes következménye azután az, hogy a felolvasások nincsenek is úgy látogatva, a mint az tekintélyes számú, nagy intelligenciával bíró magyarságunk között lehetne, s lenni kellene.

Pedig meg kell vallanunk, hogy a tanári kör által eddig tartott felolvasások — egy-kettő kivételével — oly érdekesek és tanulságosak voltak, hogy azokon kellemesen szórakozhatott a legtanultabb hallgató is, sőt sok esetben alkalma nyílt újat is hallgatni.

Hogy kiragadjunk egy példát az idej felolvasások sorából: Mika Sándor dr. első felolvasása a régi erdélyi szokásokról oly érdekes és tanulságos volt, hogy a különben művelt hallgatóság mindenik tagja hallott s tanult ott sok újat, el is tekintve attól, hogy egy órát kellemesen töltött. A kísérleti előadások nem kevésbé érdekesek voltak s csaknem mindegyik tárt fel valamit a tudomány legújabb vívmányai-ból, mit a vidéki közönség legnagyobb részének még nem volt alkalma láthatni.

Kézen fekvő tehát, hogy az ily felolvasások hatásos eszközei a közművelődés terjesztésének, feltéve, hogy széles körben terjednek el, azaz nagy közönségük van.

Természetes, hogy nagy befolyással bírnak a felolvasásra választott tárgyak is. E tekintetben sem lehet kifogás a tanári kör mult évi s idej felolvasásai ellen, bár — nem tagadjuk — egy-két elvont tárgy felolvasást lehetett volna alkalmasabb tárggyal helyettesíteni. Azt hisszük nem válnék hátrányukra a felolvasásoknak, ha közbe-közbe egy-egy kevésbé tudományos tárgy előadás is tartatnék, a mit a közönség szívesen fogad, olyan t. i. a mely inkább kedélyére mint szellemére hatna.

Ilyen volt a mult évben Orbán Ferencz felolvasása a fényűzésről, Beuerle Ferencz idej felolvasása a szinpadról, ilyennek ígérkezett lenni Rombauer Emil hirdetett, de elmaradt felolvasása a hiúságról. Ily felolvasások, ha nem is szorosan vett tudományos jellegűek, szórakoztatják a közönséget, s mégis terjesztve ismeretkörét, emelik benne a felolvasók iránti rokonszenvet.

Nem ártana az ügynek — véleményünk szerint — ha a felolvasások tárgya a társadalmi élet köréből is merítették, így pl. a szocializmus, a munkáskérdés, a közlekedési eszközök befolyása a kultura terjedésére és annyi más érdekes kérdés vétetnék fel, melyek érdeklik a közönséget, mert mindennap hall és olvas róluk, a nélkül, hogy teljesen tájékozva volna felőlük.

Ezt azonban mellékesen akartuk itt megjegyezni, s nem úgy, mintha kifogásolnók az eddig választott tárgyakat.

Részünkről a felolvasások állandósítását közművelődési szempontból nagy szükségnek tartjuk s csak összeinté elismeréssel adózunk magának a tanári körnek általában és egyenként azon uraknak, kik e téren buzgólkodnak, a közönséget felolvasásaikkal megörvendeztetik.

Azt hisszük, hogy e felolvasások hovatovább mindinkább népszerűbbé leendnek városunkban is, sőt reméljük, hogy egy-két év múlva közszükségletet is fognak nálunk képezni.

Ellenkeznék a valósággal, ha nem ismernők el, hogy mult évben is, az idén is szép állandó közönsége volt a felolvasásoknak; de az is ellenkeznék a valósággal, ha nem vallanók be, hogy ily érdekes felolvasásokon legalább is 4-szer annyi közönségnek kellene lenni, mert csak ez az egyedüli, miben az önzetlen felolvasók fáradságuk elismerését találják. Ez elismerés a közönség részéről.

rést teljes mértékben megérdemlik, mert ily felolvasások tartása mindenkor betudható oly érdemnek, mintha valaki a magyarság érdekében más téren elismerésre méltóan működik.

Egyletek s intézetek, Nyilatkozat.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassóvármegyei választmánya ezennel kijelenti, hogy Száva Ödön ur az általa Csernátfaluban és Sepsiszentgyörgyön az E. M. K. E. javára rendezett hangversenyeket a választmány tudta és beleegyezése nélkül rendezte.

Brassó, 1889. márczius 31-én.

Az E. M. K. E. brassóvármegyei választmánya nevében és megbízásából

Szterényi József
titkár.

Koós Feenez,
elnök.

Színház, irodalom és művészet.

Német színház. Sullivan „Mikádó”-ja nem épen új a brassói közönség előtt. Az utóbbi években nálunk megfordult színtársulatok mindegyike színrehozta; igaz, annyira fogyatékos módon, kellő számú soloénekesek, kar nélkül, s rendszeren zongorakísérettel, hogy közönségünk az igazi Mikádót még sem ismerte. Wolfék érdeme, hogy e mulattató, eredeti zenei szépségekben gazdag operett egészben véve elfogadható, egyes részleteiben pedig igen sikerült módon hozott színre. A mit első sorban ki kell emelnünk s a mi ezen operett sikerének főtenyezője: az a valóban gyönyörű, szűk színpadunk az eddig nem látott kiállítás, fényes costume-ök és ezekkel kapcsolatban a ritka értelmes inscenizálás és rendezés.

Az operette szombati és vasárnapi előadás zenei részét illetőleg meg kell jegyeznünk, hogy Wolf-Seletzky (Yum-Yum) és Serini (Nanki-Poo) kivételével, úgy tetszett nekünk, mintha a többi énekeseknek szerepeik hangukhoz mérten mély. Egy jó alt-énekes s bassista hiánya nagyon érezhető. Wallner L. k. a., ki a magas d-t is könnyűséggel kiadja, azért alt szerepet énekelt (Kadisha); Konradi tenorista pedig, ki nek szintén magasabb hangjai szebbek, hangterjedelmén kívül, azaz inkább lejjebb fekvő basszus szereppel kellett gyakran a kifogástalan intonatio rovására megpróbálkoznia. Hopp W. (Mikado) és Maschek (Ko-Ko) is inkább deklamálnak mint szavalnak, de játékuk ellenállhatatlan komikumával mindvégig zajos derűséget idéztek elő.

Az operett a színházat az utolsó helyig elfoglaló közönségnél megtette hatását; nemcsak ismétlen a főbb szereplők tüntettek ki megérdemelt tapsokkal, de mindkét előadás folyamán a lámpák elé hivatolt kinek az operett rendezésében a nálunk egészen szokatlan fényes kiállítás kifejtésében fő érdeme van.

*

Új zeneművek: Az Apolló kargyűjteményben a következő új férfiarok jelentek meg vezérkönyvben és négy szolamban: 53. kar Kaldy Gy. Bortal; 54. kar Goll János: Isten hozott! (a Wiener-Männerge-sangvereinnak ajánlva); 55. kar Langer V.: Temetőben; 56. kar Kaldy Gy.: Megjött a május... Heine költeményére; 57. kar Méder Mihály: Gyászkar. — Az Apolló szerk. kiadója Goll János, Budapest, Lázár utca 18. Az Apolló előfizetési ára egy vezérkönyv és 4 szolamra 2 frt 50 kr.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur tegnap d. e. Budapestről Brassóba érkezett.

Városi ügyek. Brassó város képvisete szombaton d. u. rendkívüli közgyűlést tartott, melynek napirendjén két tárgy volt: a Bácsfalu és Türkös községekkel kötött egyezség napirendre tűzése és a gőztramvay szerződés ügye. Az első tárgynak meritalis tárgyalása május 8-ikára tűzetett ki. A gőztramvay tárgyában az engedménnyel kötött szerződés 3. pontjaig haladtak. Hosszu vita fejlődött ki a tramvaynak a városba való menetele körül, míg végre névszerinti szavazással 40 szóval, 33 ellenében kimondatott, hogy a gőztramvay nem engedtetik be a városba, hanem az alsó sétatér előtt álljon meg. E szerint tehát a tramvay nem megy fel a klastom-kapun, hanem O-Brassóból jöve, az alsó sétatér mellett vonul el s így le Bolonyába. A szerződés tárgyalása folytatottatik.

Halálozás. Brassó megyének ismét gyásza van Fröhbeck Károly megyei főszámvevő szombaton este hosszú és kinos szenvedés után élete 56 évében jobb létre szenderült. Kitűnő, példás tisztviselő és hű kartárs hunyt el benne, kit méltán gyászolhat a tisztikar. A halálesetről Brassó megye tisztikara külön gyászjelentést adott ki. E tiszteletben állott tisztviselő temetése tegnap d. u. ment végbe. Az az élénk rész-

vét, mely városunk mindhárom nemzetiségű előkelősége részéről a temetésen, — melyen gróf Bethlen András főispán is megjelent, — bizonyítja leginkább, hogy köztisztviselőben állott. Béke poraira!

Legfelsőbb köszönet. A király ő felsége a belügyminiszter utján legfelsőbb köszönetét fejezte ki a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület”-nek néhai Rudolf trónörökös halála alkalmából hozza intézett részvétfelirataért.

Megyei közgyűlés lesz holnap d. e. 9 órakor gróf Bethlen András főispán ur elnöklete alatt. Ma állandó választmányi ülés van.

Felolvasás. A tanári kör vasárnapi felolvasó estélyén Bournáz Ernő főgymnasiumi tanár igen érdekes felolvasást tartott az olympiai játékokról, mely a hallgatóság között nagy tetszésre talált, a kitűnő felolvasó lelkes tapsokat és éljenzéseket aratott. Ez volt az idej utolsó felolvasás.

Kárpátgyűlés. Az erdélyi kárpátgyűlés „Brassó” szakosztálya szombaton este tartotta idej közgyűlését Römer Gyula tanár elnöklete alatt.

Hymen. Kovács Károly helybeli köztisztviselőben álló törvényszéki bíró szeretetreméltó szép műveltségű leányát, Kovács Róza k. a.-t, eljegyezte Gegő Károly maros-tordamegyei birtokos. Boldogságot e szép frigvhez!

A nagy keleti utazásra a bejelentési határidő április 10-ére halasztatott. Ez lesz a legvégső terminus. Jelentkezéseket elfogad a Brassói kereskedelmi és iparegyesület.

Iparegyesületi gyűlés. A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” választmánya kedden, ma este 7 órakor saját helyiségében gyűlést tart, melyen a kereskedő és iparos-nyugdíjszabályzatot fogja tárgyalni. Tekintettel ezen közérdekű tárgyra, minden érdeklődő kereskedő és iparos szívesen látott vendég.

Izraelita nő egyetemi táncestély. A brassói izraelita nőegylet szombat esti sikerült táncestélyéről jövő számunkban referálunk.

Regale-megváltási biztosok. A pénzügyminiszter a regale-kártalanítási teendőknél Brassó és Fogaras megyék területén való eszközöklésére kinevezte Gencsy István kir. adófelügyelő-helyettesét. A bejelentések ápr. 30-ig Brassó- és Fogaras megyék kir. adófelügyelőjéhez intézendők.

Közigazdaság.

Egy fontos iparvállalat.

— Erdővidéki bányaeget. —

Az „Erdővidéki bányaeget” f. évi márczius 16-án tartott közgyűlése alkalmából közöljük alább az ezen fontos iparvállalat mult évi életére vonatkozó főbb adatokat.

A bánya üzeme s ezzel kapcsolatosan az eredmény is a lefolyt évben némi hanyatlást mutatott. Az eddig fennállott kedvezőtlen körülmények a mult évben sem javultak, Románia most is el van zárva; a tűzifa ára a bányához közel eső vidéken most is olcsó, és a vasuti viteldij most is drága, sőt drágább, mint ezelőtt. (Többek közt egy waggon szén viteldija Köpeczről Brassóba ezelőtt 12 frt 40 krba került, míg most 15 frt 29 krba stb.)

A m. kir. államvasutak a mult évben összesen 78 koci szénnel többet fogyasztottak, mint 1887-ben és az idén is valamivel nagyobb megrendeléseket eszközöltek, de azért a fogyasztás korántsem áll arányban a szükséglettel, sőt a vasuti igazgatóság a darabos és koczka szén megrendeléseket, (melyek eddig m. e. 100 koci rakományra rugtak évenként,) dacára az ajánlott rendkívül mérsékelt egységárnak, az idén meg is szüntette. A helyi érdekű vasutakon, — még a közel fekvő héjasfalva-udvarhelyi vonalon sem — nem használják a köpeczi szént, a mely pedig ott fél annyiba sem kerülne mint más szén.

A szénfogyasztás tehát tavaly általában ismét hanyatlott s így az üzemi eredmény és a befektetett tőke jövedelme is kisebb volt. De azért az igazgatóság nem lankad igyekezetében, hogy e nagy hazai iparvállalat felvirágozzék és ha oly hosszú időn keresztül szívós kitartással küzdött a kedvezőtlen körülmények áradata ellen, továbbra is folytatja buzgó működését, melynek elvégre is sikerre kell vezetnie. A kilátások a közel jövőre határozottan biztatók. A közlekedési miniszter s a m. kir. államvasutak igazgatósága részéről kifejezett jóindulat remélni engedi, hogy a vasut nagyobb aknazén megrendeléseket fog tenni és hogy a viteldijak iránt is kedvezmények lesznek elérhetőek. — Nemsokára indul meg a bánya szomszédságában a Háromszék- brassó megyei vasut építése, mely vasut maga, valamint az annak mentén fekvő gyárak nagy szénfogyasztóknak ígérkeznek. Mult évben épült Brassóban egy szénfűtésre berendezett nagy kőolaj fű-

mitó gyár és még a folyó évben létesül valószínűleg a bótfolusi cukorgyár is, melyeknél a köpeczi szén, jutányosságánál fogva, minden versenyt legyőzhet. — Előmunkálati engedély adatott továbbá egy Homoród-ról Fogarasba és N.-Szebenbe vezető vasutvonalra, mely ama élénk kereskedelmet és ipart üzö vidékeket közelebb hozza a világforgalomhoz és a közelfekvő bányának új fogyasztó piacot fog feltárni.

Romániában, Azugábau elkezdették az üvegyár-nak a köpeczi szénhez való átalakítását. Brassóban a szén eladására képviselőt szerveztetett; szóval minden lebető megtétett, hogy e szakértelemmel és takaréko-san vezetett bánya lendületet nyerjen.

Az 1888-ik évi üzemre vonatkozó nevezetesebb mozzanatok egyébiránt a következők voltak:

Széntermelés volt 1888-ban 21,3545 q. szénfo-gyasztás 1888-ban 232,545 q. Ebből a magy. kir. ál-lamvasutak vettek 1888-ban 171,075 q., Romániába ment 1888-ban 7300 p. A telep munkásainak létszá-ma volt 1888-ban 101 ember. Egy bányász termelt

átlag 1888-ban 2114 q. szén. Az összes munka szak-mányokból teljesített 1888-ban 87.5% elmulasztott 9.7%, betegarány 2.8%. Egy bányász átlagos napi keresménye volt 1888-ban 82.9 kr. A többi napszá-mosoké: 1888-ban 65.4 kr.

A bánya 1888-ik évi széneladási bruttó bevétele volt 53,818 frt 49 kr. Egyéb bevétele volt 1888 ban 751 frt 67 kr. Termelés, kezelésre és feltárára for-dított 34,827 frt 68 kr. Adóra, kamatokra és le-írásokra ment 5673 frt 98 kr, mihez hozzáadva az 1887-től áthozott 236 frt 94 krt fennmaradt 10,963 frt 44 kr.

A bánya fizet részvényenként 80 frtot f. évi apr. 1-től kezdve s így összesen 8000 frtot osztalékul.

Brassói vasutforgalom.

I. Érkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.
Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.
Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.
Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.
Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.
Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1889. április hó 2-án.

Román papírpénz à 20 frankos	9.50 vétel	9.53 eladás
ezüstpénz à 20	9.45	9.48
Napoleon d'or (aranypénz)	9.55	9.58
Török lira	10.84	10.87
Arany	5.64	5.66
Orosz papírrubel	127.—	128.—

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről Horváth László (Segesvár).
Kis-Küküllő megye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton).
Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztérynyi József.

HIRDETME NYEK.

Ház-eladás.

Brassó Bolgárszegben a Ka-talin-utczában 71. szám alatt fekvő ház a hozzá tartozó gyümöl-csös-kerttel együtt eladó. Ár 3500 frt.

Szám 89.—1889. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. LX. t.-czikk 102. §-sa értelmében ezen-nel közhírré teszi, hogy a segesvári kir. járásbíróság 4123.—1888. számú végzése által segesvári Waadt Rozsó ügyvéi ja-vára br. Szentkereszty Pál és br. Szentke-veszty Anna ellen 335 frt 96 kr tőkel ennek 1888. évi április hó 30-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig össze-sen 37 frt 59 kr perköltség erejéig elren-delt kielégítési végrehajtás alkalmával bi-róilag lefoglalt és 1320 frtra becsült 12 drb jármás ökörből áll ingóságok nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 476.—89. számú kiküldetést rendelő végzése folytán a hely-színén, vagyis Bunban a végrehajtást szennvedők lakásán leendő eszközzésére 1889. évi április hó 11-ik napjának dél-után 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjeg-yzéssel hivatnak meg: hogy az érintett in-góságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törv.-czikk 107. §-sa értelmében a leg-többet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-czikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifize-tendő.

Segesvár, 1889. márczius hó 26-án.

Fodor Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 244.—1889. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinkir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Czepes János fogarasi lakos végrehajtató-nak Crastavete Gaftina kálbóri lakos vég-rehajtást szennvedő elleni 148 frt s járulé-kai iránti végrehajtásiügyében a 1838.—1888. tlk. sz. a. kibocsátott árverési hir-detméneben a kálboni 380. számú telek-jegyzőkönyvben A + 1—127. rendszám vagyis 543, 544, 606, 697, 796, 797, 826, 1203, 1287, 1482, 1883, 1911, 1919, 1957, 2081, 2677, 2961, 3243, 3261, 3441, 3444, 3515, 3781, 3951, 4057, 4058, 4135, 4285, 4322, 4474, 5226, 5239, 5149, 5350, 5446, 5442, 5518, 5653, 6256, 6287, 6322, 6863, 6888, 6990, 7137, 7206, 7262, 7299, 7250, 7336, 7552, 7710, 7808, 7976, 7982, 7993, 8048, 8420, 8562, 8787, 9449, 5879, 9731, 9732, 9794, 9993, 10244, 10416, 10417, 10463, 10862, 10920, 11071, 11072, 11364, 11429, 11588, 11795, 12075, 12077, 12168, 12271, 12281, 32310, 12338, 12487, 12487, 12668, 13426, 13660, 13730, 13844, 13879, 15162, 15294, 15333, 15334, 15335, 15641, 15827, 15934, 16574, 16592, 16707, 16750, 16017, 17280, 17293, 17315, 17339, 17360, 17678, 17936, 18143, 18145, 18187, 18221, 18302, 18313, 18677, 68922, 19037, 10947, 19054, 19240, 19317,

19400. évi 19583. hri sz. a. ingatlanokra az árverést 1235 frtban ezennel megál-lapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbmegjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor Kálbör község házánál megtartandó nyil-vános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis összesen 109 frt 70 krt — készpénzben vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1889. febr. hó 9-én.

A kir. járásbíróság telekkönyvi hatósága.
(131) 1—1 Csernea, kir. aljárásbíró.

Szám 90.—1889. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kálbóri kir. járásbíróság 1727.—1887. számú vég-zése által a kálbóri takaré- és előleg-egylet javára garati Oprea Juon és társai ellen 649 frt 71 kr tőke, ennek 1887. évi márczius hó 12-ik napjától számítandó 8 % os kamatai és eddig összesen 28 frt 70 kr. perköltség követe és erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és pedig: Bortzetei Juontól 2 te-hén, 1 bival, Bezese Vasztól 2 ökör, 1 bival, 1 vasas szekér és 1 koczból álló s összesen 312 frt becsértékű ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a kálbóri kir. já-rásbíróság 872.—1889. számú, kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagy is Garat község házána leendő eszköz-zésére 1889. évi április hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg-többet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-czikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifize-tendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielé-gítettetéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés megkezdéseig alulírt kikül-dőttnak vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetmény-nek a bíróság tábláján kifüggesztését kö-vető naptól számítottatik.

Kőhalom, 1889. márczius hó 27.

Zachariás,
kir. bírósági végrehajtó.

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a kiadó-hivatalban.

1889. Szent-Mihály napjától fogva bérbeadandó

a szép, nagy rövidárkereskedés a főpiacz és ló-piacz-szeglet felé, minden üzlethez alkalmas; to-vábbá a kereskedés fölött fekvő nagy lakás, állva 7 szobából és konyhából.

Tudakozódhatni naponkint reggeli 8—10 óráig a háztulajdonosnőnél Klastrom-utca 10. szám alatt az emeletben.

Borárulás nagyban és kicsinyben.

Literes üvegekben:

Legfinomabb Rajnai Riesling 50 kr.
Villányi vörös bor 45 „
Finom Traminer 40 „
Vizhez való bor 18 „

Vidékre nagyban 6 krral olcsóbb.

Az üvegekért 8 kr. vétetik és fizettetik.

PAPP FERENCZ-nél.

Brassóban, Nagy-utca 504. szám alatt.

Brünni posztók

elegáns

tavaszi v. nyári öltönyre
3,10 méteres darabokban, azaz 4 bécsi rőf,

4-80 frt. finom

6-— frt. finomabb,

7-75 frt. még finomabb

10-50 frt legfinomabb

valódi báránny-gyapjából,

valamint felsőkabát - posztók, se-

lyemmel átszőtt karnagynok, nyári

loden-, livrée - szövetek, mosható

ezernaszövetek, finom és legfino-

mabb fekete posztó salon-ruhához

stb. stb. szélkűld utánvét mellett a

solidnak s előkelőnek ismert

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünnben.

Nyilatkozat: Mindenik szelvény

3-10 mtr. hosszú s 136 ctm. szé-

les, tehát teljesen elégséges egy

teljes férfi-öltönyre.

Nagyobb mennyiség is küldetik.

A választott minta szerinti küldés-

ért kezesség vállalatik. 86 9 - 80

Minták ingyen s bérmentve.

PÉNZKÖLCSÖN

közvetítettik önálló, elfogadható társadalmi állásban lévő egyének részére, u. m. iparosok, kereskedők, hivatalnokok, katonatisztek, magánzók, birtokosoknak stb., ugyszintén hölgyeknek is, módhoz képest 100 frttól 2000 frtig, mint magán személyhi tel, — könnyű havi vagy háromhavi törlesztésre, 6%-os kamat mellett.

Ingatlanok betáblázására

1000 forinttól bármely összegig, tetszés szerinti amortizációra, esetleg amortizáció nélkül, 4 $\frac{1}{2}$ és 5%-ra. — Konvertálások (át-íratások), kölcsönügyletek, hitelműveletek előnyösen eszközöltetnek. Megbízások diskkrét és pontosan teljesítettnek. Bővebbet közöl:

Steiner G. A., Budapest,

Gróf Károlyi-utca 12. sz.

Levélbeli megkeresésekhez 3 drb. válaszjeggy csatolandó.